

УДК 338.43.02

ФОРМУВАННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ

Кулакова С. Ю., к. е. н., доцент кафедри економіки підприємства та

управління персоналом, Касмініна К. О., студентка,

Полтавський національний технічний університет ім. Юрія Кондратюка

У процесі модернізації сучасної економіки особливе значення мають питання побудови інфраструктури в різних секторах економіки, в тому числі інфраструктури агропродовольчого ринку

Інфраструктура агропродовольчого ринку, що відповідає умовам розвиненої економіки, повинна відрізнятися гнучкістю, адаптивністю до зовнішніх умов, доступністю для виробників продовольчої продукції. Підприємства інфраструктурного комплексу повинні бути оснащені сучасним обладнанням для здійснення певних для них функцій. Від ступеня розвитку інфраструктури багато в чому залежить рівень розвитку сфери виробництва продовольчої продукції. Слаборозвинена інфраструктура, недостатньо розвинені господарські зв'язки, в тому числі і з підприємствами інфраструктурного комплексу, багато в чому сприяють уповільненню темпів розвитку сфер основного виробництва через збільшення витрат на пошуки каналів реалізації виробленої продукції. Недостатній розвиток інфраструктури багаторазово збільшує трансакційні витрати підприємств.

Залежно від цілей економічної політики, що проводиться в різний час, спрямованої на розвиток окремих галузей і сфер економіки, в науці, в області дослідження інфраструктури, переважали різні напрямки. Так, в 70-80 рр. минулого століття переважали дослідження в галузі виробничої і соціальної інфраструктури. У період становлення ринкових засад господарювання, в

90-х рр. минулого століття, зріс науковий інтерес до дослідження фінансової, страхової, банківсько-кредитної інфраструктури. На початку нинішнього століття активізувалися дослідження в області інфраструктури

товарного ринку. Останнім часом зріс інтерес до дослідження питань формування вітчизняного агропродовольчого ринку і його інфраструктури.

Інфраструктура агропродовольчого ринку розглядається як комплекс підприємств певних видів діяльності і їх взаємодію в сфері обігу продовольчих товарів, що забезпечує раціоналізацію товарообігу продовольчої продукції з метою максимального задоволення інтересів суб'єктів продовольчого ринку. Основна мета інфраструктури агропродовольчого ринку полягає в забезпеченні безперервного руху продовольчої продукції від її виробників (постачальників) до споживачів з дотриманням інтересів всіх суб'єктів агропродовольчого ринку.[1]

Формування і розвиток інфраструктури агропродовольчого ринку ґрунтується на ряді закономірностей:

– одночасність здійснення перетворення створених раніше в епоху планової економіки елементів інфраструктури агропродовольчого ринку (колишні державні оптові підприємства, колишні магазини державної торгівлі, колишні державні підприємства громадського харчування та ін.) і формування нових елементів відносно системи господарювання, заснованої на ринкових принципах (товарні біржі, торгові будинки, консалтингові служби, рекламні організації та ін.);

– інертний характер процесу створення окремих елементів інфраструктури агропродовольчого ринку, в порівнянні з потребами в них (оптові продовольчі ринки, споживчі кооперативи, сільськогосподарські ринки);

– об'єднання окремих організацій інфраструктури агропродовольчого ринку в союзи і асоціації (союзи підприємств споживчої кооперації);

– відсутність системності при формуванні інфраструктури агропродовольчого ринку в рамках регіону;

– формування організацій інфраструктури агропродовольчого ринку при слабкій орієнтації на безпосередніх виробників продовольчої продукції;

– територіальна диференціація сільськогосподарських виробників, неоднакові природно-кліматичні умови діяльності підприємств в рамках одного регіону, які потребують певної організації інфраструктури агропродовольчого ринку.

Ефективність інфраструктури агропродовольчого ринку залежить від повноти і якості виконання виділених функцій, які будуть залежати від економічної та політичної системи в державі. Тому зміна в політичній і економічній ситуації природним чином призведе до зміни функцій тієї чи іншої системи.

Отже, інфраструктура агропродовольчого ринку являє собою сукупність підприємств окремих видів діяльності у сфері обігу продовольчих товарів, що забезпечують доцільність товарообігу. Задля поліпшення інфраструктури агропродовольчого ринку України, яка прогресує в нашій державі потрібно забезпечувати виконання своїх функцій, вирішення яких в перспективі надаватиме змогу утворення державної соціальної спрямованості, що також забезпечить сільськогосподарським виробникам вищу якість продукції, вищий рівень доходів та спонукатиме зростанню конкурентоспроможності аграрного сектору в цілому.

Список використаної літератури

1. Бочарова Н.О. Формування інфраструктури агропродовольчого ринку України / Н.О. Бочарова, С.В. Патрушев С.В., М.В. Манжола // Економіка, проблеми теорії та практики - Дніпропетровськ. – 2014. – с. 48-52
2. Войчак Д.А. Системна сутність та передумови формування глобальної інфраструктури агропродовольчого ринку / Д.А. Войчак // Науковий вісник Херсонського національного університету – 2014. №9. – с. 31-34.
3. Інфраструктура / [Електронна енциклопедія]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.